

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιώτων «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 12ο - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 54 - ΕΔΡΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 30 - ΕΚΔΟΣΗ: ΝΟΕΜΒΡΗ - ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1989 - 400 04 ΓΟΝΝΟΙ

Ενδιαφέρον από την 7η Εφορεία των Βυζαντινών Αρχαιοτήτων

Φίλοι αναγνώστες, δεν πήγαν χαμένα σάσα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για το θησαυρό της Αγίας Παρασκευής.

Το άλλο θέμα έγινε γνωστό στις αρμόδιες υπηρεσίες της Λάρισας και είχαμε αμέσως αποτέλεσματα.

Συγκεκριμένα, στις 14 Δεκεμβρίου 1989 επισκέφτηκε την Καλλιπεύκη ο Προϊστάμενος της 7ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Λάρι-

σας κ. Δερηγιώτης, ο οποίος επισκέφτηκε τις Αγιογραφίες της Αγίας Παρασκευής, τους Αγίους Αποστόλους και το Γεφύρι στα Αλώνια.

Και βέδαια τόνισε ότι πρέπει να προσταθεί φυσημένα σαν κάρη ο φθαλμός τις Αγιογραφίες της Αγίας Παρασκευής, ενώ πρέπει να διατηρηθεί και το γεφύρι στα Αλώνια. Επίσης μας έκανε γνωστό ότι την άνοιξη θα στείλει συνεργείο για καθάρισμα και συντήρηση των Αγιογραφιών.

ΘΑ ΣΥΝΤΗΡΗΘΟΥΝ ΟΙ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Εδώ όμως πρέπει να ευχαριστήσουμε την 7η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων για το ενδιαφέρον που έδειξε αμέσως, καθώς επίσης και την εφημερίδα «Ελευθερία» της Λάρισας για την προβολή του θέματος.

ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗΣ ΓΕΝΙΚΑ
Είναι γεγονός ότι η Αγία Παρασκευή έχει το μεγαλύτερο Βυζαντινό θησαυρό του

χωριού μας κι αυτό αποδεικνύει ότι η Καλλιπεύκη έχει τουλάχιστον 500 χρόνια ιστορία. Πιθανότατα η εκκλησία αυτή να κτίστηκε η μισή μέσα στο έδαφος όπως είναι και σήμερα, ή υπάρ-

χει και το ενδεχόμενο, η θέση της αυτή από την επιφάνεια της γης να προηλθε και από προσχώσεις του ρέματος. Όμως την άνοιξη που θα έρθει το συνεργείο συντήρησης, όλα τα πράγματα θα μπουν σε κάποια τάξη και θα γνωρίζουμε ακριβώς για την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, οπότε και θα σας ενημέρωσουμε πάλι.

Και φεύγοντας απ' αυτό το θέμα πρέπει να ευχαριστήσουμε και τους Παπαγιαννούλη Κώστα και Γιάννη Μουσουρά Αθ. που έδειξαν ενδιαφέροντας συστηματικά αρμόδιως.

Στην Καλλιπεύκη όμως, δεν υπάρχει μόνο η Αγία Παρασκευή και το γεφύρι στα Αλώνια. Υπάρχει και η βρύση «Νυχτιάνα», η οποία πρέπει να συντηρηθεί και η οποία μαρτυρεί ότι ο οικισμός δριοκόταν παλιότερα πιο ανατολικά και πιθανότατα εκείνο το μέρος να έχει και = Συνέχεια στην 7η σελίδα =

Το πρόβλημα του Αγροτικού Γιατρού συνεχίζει να υπάρχει για την Καλλιπεύκη!

Έχουμε γράψει δεκάδες φορές για το πρόβλημα του αγροτικού γιατρού. Το γράφουμε για άλλη μία φορά, ελπίζοντας καποτε να καταλάβουν οι αρμόδιοι, ότι υπάρχει Ελλάδα και έξω από τις πόλεις.

Μέχρι πριν 2 χρόνια υπήρχε αγροτικός γιατρός συνέχεια στην Καλλιπεύκη. Από την ημέρα όμως που άνοιξε το Κέντρο Υγείας Γόννων, ο γιατρός έφυγε από το χωρίο και ερχόταν τρεις μέρες την εβδομάδα ένας γιατρός από το Κέντρο Υγείας.

Στη συνέχεια επισκέπτοταν την Καλλιπεύκη γιατρός δύο φορές την εβδομάδα και ενώ

εμείς γκρινάζαμε για μόνιμο γιατρό, όχι μόνον δεν ικανοποιηθήκαμε, αλλά σε απάντηση των αρμοδιών, όρχισε ο γιατρός να έρχεται μια φορά την εβδομάδα.

Αυτά τα πράγματα μόνον σε μια Ογκάκτα της Ευρώπης μπορεί να συμβαίνουν και πουθενά αλλού. Και ενώ περνούμε Συνέχεια στην 8η σελίδα

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Εύχονται ΥΓΕΙΑ-ΠΡΟΚΟΠΗ και ΕΙΡΗΝΗ σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες για τη νέα χρονιά που ήρθε

Η θρύση «Νυχτιάνα» είναι άλλη μια μαρτυρία για την ιστορία της Καλλιπεύκης. Χαμένη μέσα στα χόρτα. Ο Σύλλογος θα ενδιαφέρεται για τη συντήρησή της

Μην ξεχνάτε ΤΗΝ 3η ΜΑΡΤΙΟΥ ΘΑ ΓΙΝΕΙ Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Αγαπητοί Καλλιπευκιώτες και φίλοι σάς κάνουμε από τώρα γνωστό, ότι ο μεγάλος ετήσιος χειμωνιάτικος χορός θα γίνει και φέτος στο κέντρο

«ΡΟΤΟΝΤΑ»
στη Γιάννουλη. Θα πραγματοποιηθεί το ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ

Θα υπάρχουν πολλά δώρα, δημοτική και λαϊκή ορχήστρα και πλούσιο κέφι.

Ελάτε για ένα ακόμα φιλικό αντάμωμα να γλεντήσουμε και να γνωριστούμε καλύτερα μεταξύ μας.

Το πρόγραμμα θα αρχίσει στις 9 η ώρα το θράδι, ενώ όποιος θέλει μπορεί να φέρνει δώρα και στην είσοδο του κέντρου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο Μορφωτικός Σύλλογος με τον ερχομό του νέου χρόνου ΕΥΧΕΤΑΙ στους απανταχού Καλλιπευκιώτες

ΕΙΡΗΝΗ, ΠΡΟΚΟΠΗ, ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΑΓΧΟΣ, ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΥΓΕΙΑ

Εξ αιτίας της κακοκαιρίας και

των οικογενειακών υποχρεώσεων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας αναβλήθηκε επ' αριστού η χριστουγεννιάτικη γενική συνέλευση που επρόκειτο να κάνει ο σύλλογος προκειμένου να εξετάσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Σύλλογος και γενικά η Καλλιπεύκη.

Η απόφαση για λαϊκή συνέλευση είχε παρθεί τον Αύγουστο όταν έγινε τότε η ετήσια γενική συνέλευση.

Οι ηλικιωμένοι να θυμηθούν και οι νέοι να μάθουν

«Αφού πρώτα συγχαρώ τα εκάστοτε διοικητικά σύμβολια του Συλλόγου μας, για τους κόπους και τους σγους τους σχετικά με την έκδοση της εφημερίδας μας, ανταποκρίνομας στην έκκληση για βοηθεία. Πράγματι η εφημερίδα μας γράφει ιστορία στόχους μας λέτε. Συμφωνό. Και όλοι πρέπει να συμβάλλουμε στο γράψιμο της ιστορίας του χωριού μας, χάριν των μελλοντικών γενεών.

Με το σκεπτικό αυτό και για πάρινοντας την πρόσκληση ως προσωπική, γράφω τις λίγες γραμμές που θα ακολουθήσουν και παρακαλώ, δίνοντας αφορμή στους ειδικότερους να με συμπληρώσουν.

Εγώ θα ασχοληθώ με ένα θέμα που ας τώρα δεν ασχολήθηκε άλλος. Τον ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟ. Δεν θα αναφερθώ στο Σερίζωμα για 3 χρόνια από το χωριό μας και τους φίλτες του πολέμου, ίσως αυτό γίνεται άλλη φορά. Έτσι οι ηλικιωμένοι που θα διαβάσουν θα θυμηθούν, οι δε νέοι να μάθουν.

Όταν την άνοιξη του 1950 τελείωσε ο εμφύλιος πόλεμος και γιρίσαμε στο χωριό μας, ήταν αγνώριστο. Τα σπίτια της περιοδότερα ήταν καμμένα, ή ερειπωμένα, οι δρόμοι αδιαβατούνταν από τα χορτάρια, τις τουρκινίδες και τις μαλαγκούτες. Οι Εκκλησίες μαριούμενες από τις βροχές και τα χιόνια που ανέμποδίσταν εμπιναντά από τα σπασμένα κεραμίδια και τις μιούγκρεμισμένες σκεπές. Οι βρύσες μόνον έφευγαν στη θέση τους, αλλά για να τις βρει κανείς έπρεπε πολύ να ψάξει, μέσα στα τεράστια σγκάθια, τις τουρκινίδες και τα άλλα χορτάρια. Οι κήποι χωρίς φράχτες, τα δέντρα ακλάδευτα και άλλα ζέρα, τα ντουστήρια πεζέμνα, έδιναν την εικόνα της καταστροφής του πολέμου και απελπισία έπιανε τον καθέ επισκέπτη.

Παρόλα αυτά ήταν το χωριό μας τη σημετημένη, που τόσο νοσταλγούσαμε να το δούμε, που όταν βρισκόμασταν μακριά του το βλέπαμε κάθε βράδυ στο όνειρό μας, γιατί ήταν αδύνατο να το επισκεφτούμε.

Όταν λοιπόν γυρίσαμε κουβαλώντας τα λίγα πράγματα μας με τα ζώα που μας χορηγούσε το κράτος και με τα εναπομεινόντα δικά μας, δεν έραμε από ποιο να αρχίσουμε και τι να κανουμε. Ενώ δεν είχαμε οι περισσότεροι σπίτι και μένανταν στις αιλίες που ήταν γεμάτες χορτάρια, αισθανόμασταν ευτυχισμένοι διότι γιρίσαμε στον τόπο μας στο χωριό μας.

Όπως ακριβώς αισθάνονταν και σημειώναν οι έντεμνοι συμπατριώτες μας που έχουν όλες τις ανέσεις, στην Ξενητεία και όταν γιρίσουν στο πατρικό τους σπίτι το παλαιό, με τα παλούκια που χωρίζουν την αιλή, με τις πέτρες, τα χορτάρια, τα πουρνάρια και τα φουντάνια πεταμένα δω και κει, με τα παλαιά κρεβάτια και τα κακοσβασιμένα δωμάτια αισθάνονται ότι βρίσκονται σε παλιάτι βασιλικό.

Το κράτος φρόντισε, μας έδωσε χρήματα και ξύλινα να ξαναχτίσουμε τα σπίτια μας. Που ώμως να βρέθουν τόσοι τεχνίτες; Που τόσοι χτίστες και μαργακοί; Τότε όποιος έπιανε το χέρι του γίνονταν χτίστες. Να αναφέρω και μερικά ονόματα από όσα θυμάμε. Τους μακαρίτες τώρα, το μπαρμπαρμήτσιο του Τσολάκη, τον Μπαρμπαρμήτσιον του Καρατολίου, τον Μπαρμπαρμήτσιο το Γκαντάκη και τον περιφήμο και άξεχαστο Κλεάνθη το Μανωλούλη και άλλους. Όλοι τους τα κατάφεραν μια χαρά.

Στη νότια πλευρά της αιλής του σχολείου εγκαταστάθηκαν 3 πριονοκορδέλες από το κράτος με προϊστάμενο τον Τ. Στέργιο Γκουρμπατζή που μας προηήθεμεν ξέλεια (παταμάτα, γρεντίς, καδρόνια, απέλλες). Έτσι χτίσαμε τα σπίτια μας με πέτρες και λάσπη και μπήκαμε μέσα από ασθεντικά δωμάτια και το θεωρούσαμε μικρό παλατάκι.

Οσοι είχαν ζώα δικά τους και δοι δεν είχαν τους έδωσε το κράτος, άρχισαν να οργανώνουν και να σπέρνουν κρήτισμα τις πρώτες πατάτες και φασόλι, μετά από 3 χρόνια απονοσία 1947 - 1950.

Μαζί με τους χωριανούς μας βγήκαν και οι δύο πνευματικοί μας πατέρες. Οι πομπένες των κατατρεγμένων προβάτων που και αυτοί ήταν από το χωριό μας, αίμα από το σίμα μας και σάρκα από τη σάρκα μας. Ήταν οι μακαρίτες Παπαδόμητρης και Παπαγιάννης Λαμπτήρης. Με τη φροντίδα τους επικενιάστηκαν οι Εκκλησίες και άρχισαν το πνευματικό τους έργο. Εσπερινοί, λεπτούργες, υψωμάτα στις γιορτές, τρισάγια και μνημόσια για τους χαρένους του πολέμου συγχωριανούς μας.

Έτσι το χωριό μας άρχισε να νεκρανασταίνεται να παρουσιάζει και πάλι ζωή και να πάρειν τον κανονικό του ρυθμό.

Σχολείο δεν υπάρχει. Τα παιδιά που γύρισαν από την έξορια μέσα στην πατρίδα τους, άλλα από τη Λάρισα, άλλα από το Βόλο, άλλα από τους Γόννους, άλλα από τις παιδοπόλεις έχασαν την τάξη εκείνη τη χρονιά.

Το Φθινόπωρο φρόντισε το Κοινωνικό Σύμβολο να λειτουργήσει σαν Σχολείο το σπίτι του Ιωάννου Καζάνα, και το άλλο χρόνο το Σπέτεμβριο του 1951 το σπίτι του Κονινού Οικονόμου που σήμερα κατοικεί ο Απόστολος Παπαϊωάννου (Γκουντέλας).

Εκεί μαζευτήκαμε γύρω από τους χωριανούς μας Δασκαλούς τον Κων/νο Παπαστεργίου που τότε υπηρετούσε τη θητεία του, και τις αδελφές Μασσύρα Τριγύνα και Αθηνά.

Χωριστήκαμε σε τάξεις που η κάθε μία συμπερι-

λάμβανε παιδιά ηλικίας από 7 έως και 18 ετών. Ο πλειονός και η φτώχεια εμπόδισαν την κανονική φοίτηση και έτσι οι διοικητές μας ήσαν τα παιδιά από την κανονική ηλικία. Έβλεπε κανείς παιδιά 16 ετών να είναι μαθητές στην 3η ή 4η τάξη.

Όλοι μαζευτήκαμε γύρω από τους εκλεκτούς και στοργικούς δασκαλούς μας όπως τα παιδιά κάτω από τα φτέρα της κλωστούς. Με μεγάλο ενδιαφέρον προσπαθούσαμε να ρουφήξουμε τις γνώσεις που με πολύ φροντίδα μας προσφέραν. Στιβαράγενοι μέσα στα στενά δωμάτια του σπιτιού (Σχολείου), χωρίς βιβλία, χωρίς θρανία, αλλά με καρέκλακια που φέρναμε από τα σπίτια μας, και με λίγα μόνο τετράδια αντιγράφαμε τα μαθήματα από τον πίνακα που μας έγραφε ο δασκαλός περιπληκτικά. Ας το προσεδουσούν τα σημερινά παιδιά που έχουν όλες τις ανέσεις, πώς μάθαν οι γονείς τους γράμματα. Και όμως, δούσαν το Γυμνάσιο και μπορούσαν οικονομικά, πήγαν στο Γυμνάσιο και έχουμε σήμερα πολύτιμης πατριτικής παρατήρησαν.

Αξέχαστες μένουν οι γιορτές του σχολείου με τα σκετς, τους χορούς από τα κορίτσια, και τα τραγούδια που μοσχοβολούσαν Ελλάδα. Το σημερινό κατάντημα της Ξεναγίας με τους χορούς και τα τραγούδια των κανιβάλων προέβηντον λόγη και πίκρα στους ηλικιωμένους. Βλέποντας ότι οι νέοι έχουσαν τίνος απόγονοι είναι. (Των Κολοκοτρωναίων, Διάκων, Μπούμπουλινένων).

Ευτυχώς έγινε αντιληπτό από μερικούς και δημιουργήθηκαν τους χορευτικούς Συλλόγους με χορούς και τραγούδια παραδοσιακά και έτσι υπάρχει επιτίδια να μη χαθεί η ελληνικότης στον τόπο μας.

Εκτός από τα μαθήματα που οι δασκαλοί μας παραδίδουν την πρώτη και απόγευμα κάθε μέρα, την Κυριακή το πρωί μας πήγαν στην Εκκλησία. Και είχε τιμιότατο οποίος θα έλεπε χωρίς σούβαρό λόγο.

Οι δασκαλοί τότε ήταν δεμένοι με την Εκκλησία και αγαπούσαν τη δουλειά διδούντας δύο την εαυτόν τους για την πρόσδοτην, δύχιμο στα γράμματα αλλά και στη θράση, και τραγούδια παραδοσιακά και έτσι υπάρχει επιτίδια να μη χαθεί η ελληνικότης στον τόπο μας. Εκτός από τα μαθήματα που οι δασκαλοί μας παραδίδουν την πρώτη και απόγευμα κάθε μέρα, την Κυριακή την πρωί μας πήγαν στην Εκκλησία. Και είχε τιμιότατο οποίος θα έλεπε χωρίς σούβαρό λόγο.

Και μεις τα παιδιά τότε αγαπούσαμε την Εκκλησία για αυτό καθέ ημέρα, που ήταν με την πρόσδοτην, δύχιμο στα γράμματα αλλά και στη θράση, και τραγούδια παραδοσιακά και απόγευμα κάθε μέρα, την πρώτη της νεολαίας, με την σγραμματούσην, τις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ, το θητικό κατρακουλισμό και την καταστροφή.

Και μεις τα παιδιά τότε αγαπούσαμε την Εκκλησία για αυτό καθέ ημέρα, που ήταν με την πρόσδοτην, δύχιμο στα γράμματα αλλά και στη θράση, και τραγούδια παραδοσιακά και απόγευμα κάθε μέρα, την πρώτη της νεολαίας, με την σγραμματούσην, τις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδιδάσκαλο, καθηγητή, δασκαλό μουσικής, ζένων γλωσσών κλπ., διδάσκουν στα παιδιά σήμερα ότι τους κατέβει. Διδάσκουν μασικούς και τους κάνουν να πάνε στις ντίσκο, τα κάπνισμα, τα ναρκωτικά, το ΕΙΤΖ κλπ., φτιάχνει ο δασκαλός, και εννοώ εδώ απόγευμα κάθε μέρα, δημοδι

ΔΙΗΓΗΜΑ

Τρία παιδιά είχαν ο μπαρμπα-Κώστας με τη γυναίκα του τη Μαρία. Τον πρωτότοκο Δημήτρη που εδώ και μερικά χρόνια παντρεύτηκε και πήγε στην ξενιτιά να βρει την τύχη του, την όμορφη και λυγερή Μαλάμω που και αυτή είχε παντρευτεί και εγκαταστάθηκε στο χωριό του άνδρα της και τέλος το λεπτοκαμένο Αντώνη όσο και υιοθέτηκο, ο οποίος αφού με κόπους και στερησεις τέλειωσε το πανεπιστήμιο δούλευε τώρα δημόσιος υπάλληλος στην πόλη.

Τα είχε ακόμα μικρά τη κυρά-Μαρία όταν τα καμάρωνε και φούσκωνε από περηφάνεια και χαρά, όπως ο Κούρκος (γαλοπούλα).

Καμιά φορά έπαιξε μαζί τους και τα έλεγε: «ισένα Δημητράκη θα σι παντρέψου κι θα σι δώσου τη Βασιλούπούλα για γάνικα. Νάχεις χίλια πρόβατα κι πιντακόδια γίγια: Ισένα κόρη μ' θα σι δώσου του πρώτου ταλικάρι τ' χουριού. Ισένα μας φέρες κάνα πουτήρ νιρό σαν γηράσουμι. Κι σένα Αντωνάκη μ' θα σι κάνουμε γραμματάκι κό. Νάχεις πουλάχα χαρτιά κι κουντίκια κι να γράφεις. Ούλου καλά να κάνεις κι ούλου κουβαρδαλίκια».

Αυτά έλεγε η κυρά-Μαρία στα παιδιά της όταν αυτά ήταν μικρά σαν τα κλωστόπουλα.

Όμως τα χρόνια πέρασαν. «Τα πουλά πέταξαν». Τα δύο μεγάλα παντρεύτηκαν και πέταξαν και από το χωριό. Και ο τρίτος «ο γραμματικός», είχε πάσει και αυτός δούλεια στην πόλη και έφυγε κι αυτός. Η κυρά-Μαρία με τον άνδρα της έμειναν μόνοι στο χωριό με συντροφιά της αναμνήσεις και τη μοναξιά.

Και ήταν ανήμερα τ' Αγίου Αντωνίου. Σηκώθηκαν απ' τ' άγρια χαράματα να ταΐσουν τα λίγα ζωντανά που είχαν, να ετοιμαστούν και να πάνε στην εκκλησία.

Ήταν τρανή γιορτή, αλλά γιόρταζε και τα στερνοπαιδιά τους ο Αντωνάκης.

Σαν γύρισαν από την εκκλησία ετοιμάσαν γιορτινό τραπέζι. Ήρθε το μεσημέρι και κάθισαν στο σοφρά να φάνε. Αργά-αργά κατέβαζαν τις μπουκιές χωρίς να βγάζουν μιλά.

Για μια στιγμή το βλέμμα του μπάρμπα-Κώστα καρφώθηκε στα μάτια της κυράς του. Δάκρυα είδε να κατρακουλούν στα κόκκινα μάγουλα της Μαρίας.

Σταμάτησε να τρεψει και γεμάτος καλοσύνη προς τη σύντροφο του, ρώτησε:

— Τι έπιαστη γάνικα; Γιατί κλαίς; Χρονιάρια μέρα σήμερα. Ούλους η κόδσους γιουρτάς. Σήμερα γιουρτάς του πιδί μας κι σι κλαίς!

— Είνι να μην κλαίς Κώτσιου. Θυμάσι σι κάθι γιουρτή τι γίνουνταν παλιά. Πού κάθουμάσταν ούλη γύρου απ' το σουφρά κι τρώγαμι κι πίναμι κι γλούσι μι τη πιδί, που μάλουνις του μικρό γιατί πειράζι τ' αδέρφια τ' κι υπότα του έρχινς στο χουρό;

Τα θυμάσι ή ντυπ ξικούπιας;

— Πώς δεν τα θυμάμι δρε γ' γάνικα. Τα θυμάμι κι πουλύ καλά.

— Κι για αυτά θυμήθ' κα, Κώτσιου τούτη την ώρα κι γι' αυτό κλαίου, απόγ' ναμι σαν κούτσαρα οιδό μας. Γιουρτάζουμι κι κανένας δεν ήρθι να μας ανοίξει την πόρτα. Πώς να μη μι πάρ' το κλάμα! Μια τρανή τρουχάλα πλάκουσι τα στήθια μ' και δεν αφήνει του φαίνα πάει σιακάτ.

Ο μπάρμπα - Κώστας ακούγοντας αυτά, δεν έβγαλε κουβέντα. Ξέροκατάπε δυο - τρεις φορές τον κόμπο που δέθηκε στο λαιμό του και συνέχισε

Η πλάκα της μοναξιάς

να τρέψει ακόμα πιο βαριά, αλλά για πολύ λίγο.

Αφήσαν μιαστελειωμένα τα πιάτα τους, σήκωσαν το τραπέζι και κάθισαν μιλήτοι δίπλα στο τζάκι. Βουβαμάρα απλώθηκε και μόνο το τρίχυ του πέρα στην Εύλωνα ακούγονταν κάποιο - κάποιο. Σε λίγο τους πήρε ο ύπνος χωρίς να το καταλάθουν.

Δεν πέρασε πολλή ώρα και ακούστηκε το σταμάτημα ενός αυτοκινήτου. Ήταν ο Αντωνάκης που εκείνη την ημέρα γιόρταζε και μόλις τελείωσε τη δουλειά του το καβάλθηκε και τράβηξε για το χωριό να γιορτάσει μαζί με τους γέρους γονείς του.

Κρατούσε στα χέρια γλυκά κι ένα φαρδύ χαμόγελο στα χέλι. Είπε τα σηνάκια της μοναξιάς της:

— Εσες! μάνα, πατέρα σηκωθείτε. Κομάστε;

Τινάχτηκαν μαζέας πάνω, ο μπάρμπα - Κώστας με την κυρά-Μαρία, σαν άκουσαν να τους φωνάζει κάποια γνωριμή φωνή. Χαμένοι από τον ύπνο και σπαστοί έπιαν με μια φωνή: «Ισένα είσαι Αντουνάκη; Καλώς ήρθις λιβέντη μας».

— Ιγώ είμαι. Ήρθα να γιορτάσουμε μαζί.

— Χρόνια πουλά γιόκα μ' είπε η μάνα. Χιλιόχρουνους να γίνεις.

— Ν' ασπρίσεις σαν τουν Έλυμπου, συμπλήρωσε ο πατέρας.

— Ευχαριστώ, νάστε καλά, να με χαρίσετε.

Αφού συνήλθαν όλοι από την ξαφνική αυτή χαρά κάθισαν πάλι στο τραπέζι. Η κυρά-Μαρία έδυσε τη φερά. Ξανάστρωσε τραπέζι, ενώ ο μπάρμπα-Κώστας τα «έλεγε» με το γιο.

Τούτη τη φορά όλοι έφαγαν και μάλιστα με μεγάλη δρέξη. Τώρα το φάι ταν μέλι. Η πλάκα πλάκωνε τα στήθια των γέρων γονέων σηκώθηκε. Το τραπέζι πλημμύρισε χαρά.

— Βρε γριά φέρε κι απ' το μαύρο το κρασί να πούμε, είπε για μια στιγμή ο μπάρμπα - Κώστας.

— Ναι. Πάω αγλήγουρα, είπε η κυρά-Μαρία και

έγινε άφαντη για το βαρέλι.

Σε λίγο τα ποτήρια ήταν γεμάτα μαύρο μπρούσκο κρασί και όλοι αντάλλασσαν ευχές.

— Καλώς σας βρήκα, καλά γεράματα, είπε ο Αντωνάκης.

— Να μας ζήσεις γιόκα μ' απάντησες η μάνα.

— Καλή τύχη νάχεις πιδί μ'. Κι του χρόνου να σ' έχουμι διπλό, συμπλήρωσε ο πατέρας.

— Αμήν, αμήν είπε ο Αντώνης και συνέχισαν το φαγόποτι.

Τώρα το φάι πήγαινε στην καρδιά, τώρα τα δάκρυα έγιναν γέλια. Οι αναμνήσεις πραγματικότητα, έστω και για λίγο.

— Εκατόμηνα φάμι σαν πατήπι το σπίτι της θεού.

— Χουρίς πιδί του σπίτι είνι θουβό, είπε και ο πατέρας.

— Φύγαμε πιδί μ' κι ιρήμουσι του χουριού. Ούλου παπούδις μείναμε. Έφυγι η μιγάλους η αδιρόφος, ξινούπαντρέφικι κι η Μαλάμου, μας έφυγες κι σι.

Χρονιάρις μερις έρχονται κι δεν μας ανοίγεινας την πόρτα. Μας έφαγι η έγνωσι. Κάθι μέρα φαρμάκια πίνουμι. Συντρουσιά έχουμι τα ντουβάρια. Κάθι μέρα πιθανουμι χρονιάντονοι. Μια τρανή κι βαριά πλάκα σκηνάζει την καρδιά μας. Πιδία έφτιασμάι κι πιδί δε θλέπουμι. Ιγνώνια κάνωνται κι δεν τα χριδμαστι. Αυτά πιδί μ' είνι η χαρά στο σπίτι είπε η γηρά-Μάνα.

— Τι να κάνουμε μάνα, είπε ο Δημήτρης. Έτοι είναι η ζωή. Αφού ο τόπος μας είναι φτωχός, πώς μπορούμε να κάνουμε αλλιώς; Δυστυχώς η αήθεια είναι πικρή.

— Ετού είνι λιθέντη μ'. Η θεια σ' η Τάκινα δεν απόχθησε πιδί κι έχ' έναν καμιό. Ιγώ που έχου πιδί κι πιδί δε θλέπουν έχου διπλό καμιό.

— Ε!!! φήστε τα αυτά τώρα, δέκοψε ο μπαρμπα - Κώστας. Τέτοια θα λέμι τώρα. Βάλτι κι άλλο κρασί να το γιορτάσουμε σπίτια.

Έβαλαν κι άλλο κρασί κι ήπιαν. Φάινονταν όλοι μεθυσμένοι. Όχι τόσο απ' το κρασί, δύσο απ' τη χαρά. Τότε σηκώθηκε ο γέρος πατέρας και έβαλε μια πλάκα να πάιζει στο πικ-απ. Κι αυτό άρχισε να τραγουδάει: «Νάσαν τα νειάτα δυο φορές, τα γηρατά καμία. Να ξαναίωσα μια φορά να γίνω παληκάρι. Να θάζω το φεοάκι μου να βγαίνω στο παζάρι».

Μερακλώμενος ο γέροντας ρίχτηκε στο χορό. Όλοι μπήκαν στο χορό. Όλοι χάιρουνταν.

Και μετά χόρεψε η μάνα, εκείνο το τραγούδι της ξενιτιάς: «Στα ξένα γιόμα μ' να μην πας κι απ' το χωριό μη φεύγεις. Στα ξένα μάνα δε θα βρεις το πόνο σου να κλέψεις....».

Εκείνη την ημέρα όλοι χόρεψαν και χάρηκαν. Μαζεύτηκαν και ο λιγοστοί γειτονες. Όλοι πέρασαν μια ξεχωριστή μέρα. Μια κι μόνο ημέρα από τις τριακόσιες εξήντα πέντε του χρόνου.

Όμως οι καλές στιγμές δεν κρατούν πολύ. Έτοι μειώθησε της μοναξιάς της.

Ηρθε το άλλο πρωί και ο Δημητράκης έφυγε λίγα πρωί. Πλάκα του έμειναν ο μπαρμπα - Κώστας με την κυρά-Μαρία. Παρέα και πάλι με τη μοναξιά.

Η πλάκα που για λίγες ώρες σηκώθηκε από τον ερχομό του Αντωνάκη ήταν έτοιμη πάλι να ξανατέσει πάνω στις καρδιές των γερόντων. Ναι, αυτή η πλάκα που είναι ποι βαριά κι απ' αυτή του μυήματος. Αυτή η πλάκα της μοναξιάς και του αργού θανάτου.

Τα φαιδρά του Αναλογίου

Όταν επαναπατριστήκαμε το 1950 φάλτες ανέλαβαν στην Εκκλησία μας οι μακαρίτες σημέρα Μπαρμπα-Στέργιος Μασούρας δεξά με βοηθούς που λέγαν πολλές φορές και τον Απόστολο, τους Μπαρμπα-Γιάννη Παπαϊωάννου (Παπατόλι) και το μακαρίτη Μπαρμπα-Θανάση Καλούση τον παπέρα του Ρούλη.

Το αριστερό αναλόγιο το ανέλαβε ο μακαρίτης Μπαρμπα-Στέργιος Γκέτσιος (Αναγνώστης) με βοηθό το σημερινό φάλτη Μπαρμπα-Παρθενία Μπούτοικα (Ζιάκο).

Πηγαίναμε και μεις τα παιδιά και παρακολούθουσαμε.

Κάποτε λοιπόν που ήταν Κυριακή της Ορθοδοξίας και γιορτάζεται το Μάρτιο, κάνοντας και λιτάνευση των εικόνων μέσα στο Ναό, έγινε το εξής:

Ξεκίνησε η λιτανεία. Μπροστά πήγαιναν τα εξαπτέρυγα, έπειτα ακολουθούσαν οι εικόνες που τα πατάδια, τότε ήταν οι Παπαλόητροις και Παπαδημητρός. Οι φάλτης τότε κατέβηκε μόνο ο μπαρμπα-Στέργιος ο Αναγνώστης. Ξεχώντας τα πάρει μαζί του το βιβλίο για να φάλει. Έφαλε όσο θυμόταν απ' έξα και σταμάτησε στην Καλούσης φώναξε με το χιουμόρι που διέκρινε από το δεξιό αναλόγιο.

— Αμ που νόμιζες ότι πάς Αναγνώστη Τσικουγάνη για πουρνάρια;. Έπειδή δεν πήρε το βιβλίο μαζί του.

Άλλη φορά πάλι συνέθη το εξής:

Κάθε Κυριακή τα παιδιά του Σχολείου λέγαν με τη σειρά που τους έβαζε σε δάσκαλος το Πιστεύω και το Πάτερ Ημών.

Κάποια Κυριακή θέλησε να το πει το Πιστεύω ο Μπαρμπα-Γιάννης ο Μαντάς. Όταν ήρθε η ώρα γήγει το παιδί που είχε ορίσει δάσκαλος και άρχισε να λέγει το Πιστεύω, άρχισε δρώμας και οι δικές μας κάποιας ήταν σε πονοχόρησης που είπαν στην Καρές.

Αυτά τα γράφουμε ως μνημόσυνο για κείνους που έφυγαν και βρίσκονται στην άλλη ζωή. Να τους θυμηθούμε. Και ακόμη να φιλοσοφήσουμε για τη ζωή αυτή που είναι τόσο λίγη, που ώπως εσύ θα πρέπει να φωνέσεις των γερόντων που αναφέρει, έτσι όταν θήβασουν και οι δικές μας κάποιας. Το συμπεράσμα. Να διρδώνουμε τον εαυτό μας, να λιγοστεύουμε τις αμαρτίες μας και να κάνουμε μικρότερο το χάσμα και την απόσταση από το Θεό.

Ιερεύς ΚΩΝΙΟΝΟΣ Ι. ΓΕΡΟΣΤΕΡΓΙΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καλλιπευκίτες, αν θέλετε να βγάλετε άδεια για κατοικία με σωστή λειτουργικότητα και μοντέρνα αισθητική, απλή, που να δενει με το όμορφο φυσικό μας περιβάλλον, τώρα έχετε έναν δικό σας άνθρωπο:

ΚΑΣΤΟΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΨΥΧΑΡΗ 37 - ΛΑΡΙΣΑ
ΤΗΛ. 285014 και 971707

ΑΦΟΙ ΧΑΤΖΗ

Χωριάτικα έπιπτλα παντός τύπου

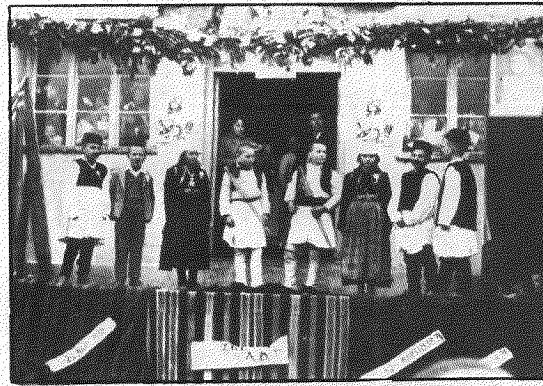
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 1 - ΛΑΡΙΣΑ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 1961-62: Μετά τη γιορτή της 25ης Μαρτίου. Ανάμεσα στους δασκάλους διακρίνονται οι: Κουτσιαρή Βούλα, Λαμπήρη Πιπίτσα, Τασία Σιώκου, Κατσιούλας Ζήσης Απ. (μουστάκι) και άλλοι που δεν τους αναγνωρίζουμε.

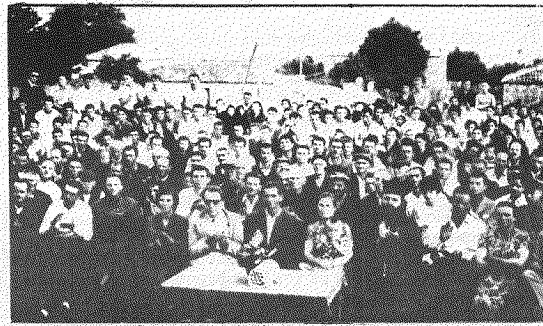
1961 - 62, 25η ΜΑΡΤΙΟΥ. Διακρίνονται: Κώστας Χατζής, Πούλιος Γκούμας, Νίκος Λαμπήρης, Τάσος Πατούλιας, Γκουντουβάς Απ. Νίκ., Πολυάς Αστέριος, Γκουγκουλιάς Ζήσης και άλλοι.

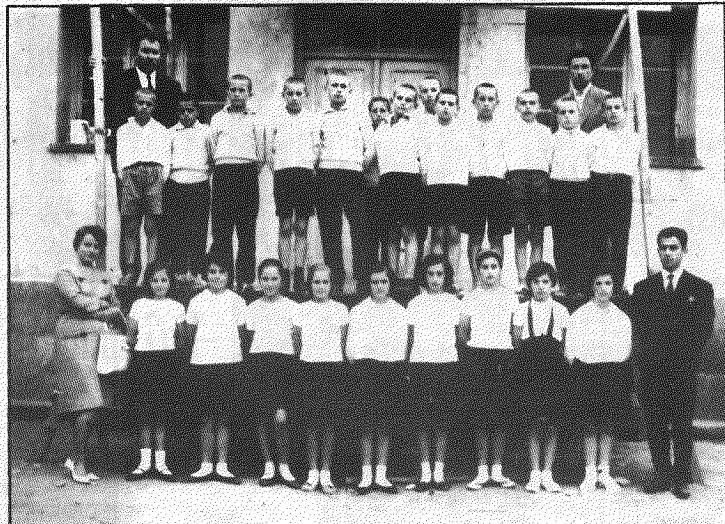
25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1960 με 62. Διακρίνονται οι: Παπαστέριος Αστέριος, Γκρίζας Βασίλης, Γιώργος Γκουγκουλιάς κλπ.

Στο Ηρώ της πλατείας ανάμεσα από τους μακαρίτες Μιχαντά Απόστολο και Γκρίζα Αστέριο οι Γκουγκουλιάς Δημ. Νίκ., Μασούρας Απόστολος Ιω. και Σαλαμπάσης Κων/νος.

Τότε, όταν γίνονταν σχολικές γιορτές, η αυλή δε χωρούσε.

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 1963-64, 25η ΜΑΡΤΙΟΥ. Αγόρια από αριστερά: Γκουγκουλιάς Δημήτριος Νίκ., Κουτσιαρής Αστ., Πολυάς Δημ., Γκρίζας Βασίλειος, Καραμπατής Βαγγέλης; Γκουντουβάς Τριάντ., Γκουγκουλιάς Ζήσης Κών., Λαμπήρης Κων/νος, Καραμπατής Γιώργος, Μητρόπουλος Χρίστος, Παπούλιας Χρίστος Δημ., Παπαδόπουλος Χρίστος, Παπούλιας Χρίστος Δημ., Παπαδόπουλος Βαγγέλης και Παπαδήμητρου Ζαφείρης.

ΚΟΡΙΤΣΙΑ: Γκουντουβά Μαρία Δημ., Τσιούγγου Αποστολία, Γκουγκουλιάς Δημήτρια Θωμά, Γιαννούλα Χριστίνη Ιω., Μητρόπουλος Κατίνα, Κυλινδρή (Ταυριθή) Μαρία, Καστόρη Θεοδώρα, Παπαστέργιου Ιωάννα και Κυλινδρή Πόπη Ιω.. Στης τέσσερις άκρες, οι δάσκαλοι Ζάχος Παναγιώτης, Σαμαρίνας Κων/νος, Ελένη Ζάχου και ο κ. Γκατζηρούλης.

Ανέκδοτο φωτογραφικό αρχείο Γιώργου Σαλαμπάση

Αυτή τη φορά το φωτογραφικό αρχείο του Γιώργου Σαλαμπάση περιλαμβάνει φωτογραφίες από τα χρόνια 1961-65 και αφορά δύο οίκους εκείνους που είναι από 37 μέχρι 41 χρόνια και ήταν τότε στο σχολείο. Τότε που οι γυμναστικές επιδείξεις γίνονταν στην αλώνια, τότε που ο δάσκαλος δεν ήξερε ποιον να πρωτοβάλει να παιξουν στα σκετά, τότε που το χωρίο έσφιξε από ζωή και νεολαία. Τότε που τα ήθη και έθιμα ήταν διαφορετικά και πολλά υποχρεωτικά.

Πρέπει να πούμε, ότι μερικές φορές δημοσιεύσμεις και φωτογραφίες που μας έδωσαν διάφορα άλλα πρόσωπα, αλλά που παρουσιάζουν ενδιαφέρον και είναι μαζί με το φωτογραφικό υλικό του Γιώργου Σαλαμπάση.

Τα λόγια όμως εδώ σταματούν και μιλούν πλέον οι φωτογραφίες. Γιρίστε λοιπόν πίσω περίπου 30 χρόνια και θυμηθείτε...

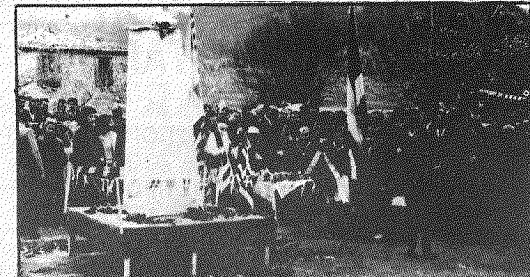
Μετά τις γυμναστικές επιδείξεις στην αλώνια ακολουθούσαν και χοροί. Εδώ οι Γιάννης Κανελλίας, Τούλα Γκουντουβά, Γιώργος Γκουγκουλιάς, Θεοδώρα Καστόρη, Καραμπατής Θανάσης, Αποστολία Τσιούγγου κλπ.

Μπροστά η Κυλινδρή Μαρία, Γκουντουβά Ρούλα, Πολυάς Αστ. Νίκ., Καραμπατής Βαγγέλης, Πιπίτσα Λαμπήρη, Κώστας Λαμπήρης κλπ.

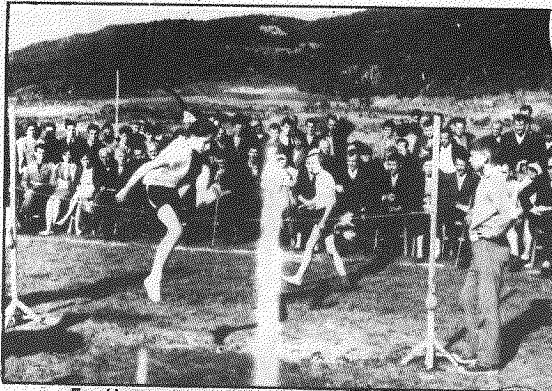
Οι γυμναστικές επιδείξεις άρχιζαν με παρέλαση. Κοιτάξτε και αναγνωρίστε (1960 - 62)

Σε κάποια διοδολογία στην πλατεία κατά την 25η Μαρτίου γύρω στα 1960 με '63

Εδώ οι Γκουγκουλιάς Τάσος και Τσιάτσιος Κων/νος

Στο άλμα σε ύψος η Γκουντουθά Ρούλα. Ετοιμάζεται ο Λαμπίρης Πιπίτας και στο δεικτή ο Γιώργος Γκουγκουλάς του Ιω.

Ανέκδοτο φωτογραφικό αρχείο Γιώργου Σαλαμπάση

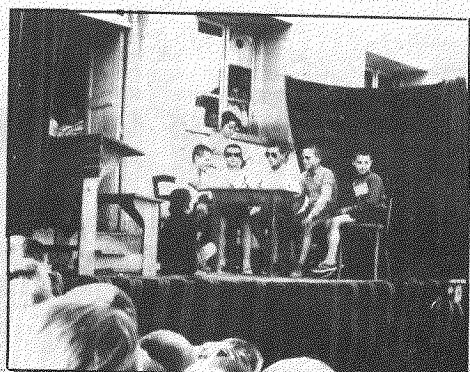
Γυμναστικές επιδείξεις στ' Αλώνια. Σε πρώτο πλάνο ο Λαμπίρης Νίκος του Γεωργίου

Ασκήσεις ακριβείας από αγόρια και κορίτσια

Και τρεις εξαχολικοί κάποιας χρονιάς από αριστερά. Παπαϊάννου Κών/νος, Καραμπατής Θανάσης και Γκουντουθάς Τάσος

Η σχολική χρονιά τελειώνει και τα σκετς είναι απαραίτητα. Εδώ σε κάποια τέτοια γιορτή οι Γκουντουθάς Αναστάσιος, Κατσιούλας Ζήσης Απ., Κανελλίας Ιω. (τελευταίος) και άλλοι

Βέβηλα σχέδια για τον Όλυμπο

«ΚΑΤΩ τα χέρια από τον Όλυμπο», είναι το σύνθημα που θα πρέπει να ακούγεται όλο και περισσότερο από κάθε ευαίσθητο ποιημένο πολίτη πάνω στα θέματα της προστασίας του περιβάλλοντος, και οχι μονον, αφού οι επεμβάσεις που προτίθενται να γίνουν στην «κατοικία των θεών», αγγίζουν τα ιριά της ποιητικής πράξης.

Χιονοδρομικά κέντρα, τουριστικές εγκαταστάσεις, τελεφερίκ... είναι με λίγη λογιά τα μεγαλεπόβλα σχέδια για την τουριστική ανάπτυξη του Όλυμπου, μια και από το κελληνικό δαιμόνιο δεν μπορεί να «έφεγει», όπως φαίνεται, ούτε η πιο υψηλή κορυφή.

Η πρωτοβουλία για την κατασκευή των χιονοδρομικών κέντρων, ανήκει στις νομαρχίες Λάρισας και Πείραιας, ενώ ενδιαφέρον έχει εκδηλωθεί για την κατασκευή τελεφερίκ που θα διασχίζει την κοιλάδα του Ενιπέα, ιδιώτης επιχειρηματίας.

Η κατασκευή χιονοδρομικών κέντρων στη θέση Αγιος Αντώνιος, που βρίσκεται στα 2.500 μέτρα υψόμετρο, δρομολογείται από τη νομαρχία Λάρισας και όπως μας είπε ο κ. Τσίτηρας,

μέλος της Ομάδας για την Προστασία της Ορείνης Φυσικής, βρίσκεται στη φάση της προκτηρίξης ανάδεσης του εργού.

Τελεφερίκ

Η νομαρχία Πείραιας, από την άλλη, προσανατολίζεται στην κατασκευή χιονοδρομικών κέντρων στην θέση Κίτρος, επένδυση μαλίστα που γίνεται προσπάθεια να ενταχθεί στα Ολοκληρωμένα Με-

σογείς Προγράμματα. Για την κατασκευή τελεφερίκ, η πρόταση ανήκει σε ιδιωτή επιχειρηματία, φυμαλογείται πάρα πολλά, έργο που θα κοδηγείται στους χιονοδρόμους στην καρδιά του Εθνικού Δρυμού.

Οπως εύκολα καταλαβαίνει κανείς, αν ιλοποιηθούν αυτά τα σχέδια, είναι περισσότερο από δεδομένη η καταστροφή που θα γίνει στον Όλυμπο.

Οπως εύκολα καταλαβαίνει κανείς, αν ιλοποιηθούν αυτά τα σχέδια, είναι περισσότερο από δεδομένη η καταστροφή που θα γίνει στον Όλυμπο.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ
Οι Νομάρχες να εκλέγονται από το λαό και για το λαό!...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΘ. ΚΑΝΤΑΡΙΝΟΣ
Γεωτεχνική
ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ – ΣΠΟΡΟΙ
– ΕΡΓΑΛΕΙΑ – ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ – ΖΩΤΡΟΦΕΣ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ»
ΤΗΛ. (0495) 31587 ΓΟΝΝΟΙ ΛΑΡΙΣΑΣ
Πρώτοι στην Ποιότητα
Πρώτοι στις τιμές

Δεντρά θα κοπούν, δρόμοι θα ανοιχτούν, με αποτέλεσμα να διαταράχθει η ζωή των ξενών αλλά και των φωτών.

To πιο σοβαρό, βέβαια, πρόβλημα είναι ότι με την ενδεχομένη τουριστική ανάπτυξη, ανοίγουν οι «πόλεις» του Όλυμπου, στους κάθε λογής εκδρομείς, που μόνο δειγματαίες περιβαλλοντικής ευαίσθησης, οι περισσότεροι, δεν έχουν να επιδειξουν. Κύριος γενογέννημός με τη νοοτροπία που διαματήστη της φύσης, θα συμπεριφερθεί ανάλογα στο «διάπτυμ» βυνόν με την πρώτη ενικαριά.

Διαμαρτυρίες

Εκδηλώσεις διαμαρτυρίας, βέβαια, για τη σταριά του Όλυμπου, για να σταματησει κάθε σκένη ή ευερής πόδος, για την κατασκευή χιονοδρομικών κέντρων, έχουν ήδη αρχίσει, ούτε σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι σημενες διαμαρτυρίες δεν προέρχονται μόνο από τη χώρα μας, αλλά από άλλες χώρες της Ευρώπης.

Μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση - διαμαρτυρία, έπινε από τις 9 έως τις 11 Ιουνίου, στον Όλυμπο, αλλά δυνατός μέσα στη δινή της προεκλογικής περιόδου, δεν βρήκε ότι δημοσιοποιήστη που της έπρεπε. Τριάντατοι, περίπου, Ελλήνες και ξένοι ορειβάτες, οικολόγοι και γενικά φιλοικαρδίτρες έδωσαν πάρων στης εκδήλωσης που έγιναν στο καταφύγιο Σπήλαιο Αγαπήτη.

Ανάμεσά τους ο Ιταλός ευρωβουλευτής Κάρλο Αλμπέρτο Πινέλι, ο διασήμος ωρίβατης και στέλεχος των Πρίσινων Ράνγκοντ Μάνεν, καθώς και αντιρρωσιείς από Γάλλους και Αυστριακούς οικολόγους.

Προβολή

Η εκδήλωση έπινε ιδιαίτερης προβολής από τα ιταλικά μέσα μαζίκις ενημέρωσης αφού υπήρχε συνεργείο της ιταλικής πλευράς καθώς και Ιταλού διμοσιογράφου. Μεγάλης κυκλοφορίας ιταλικές εφημερίδες, όπως η «Πρίσιν» είχαν εκτενή ρεπορτάρια από τις εκδηλώσεις καθώς και περιγραφή των έργων που συζητούνται για να κατασκευαστούν στον Όλυμπο.

Ενθύμιο από την Παιδούπολη της Αγίας Σοφίας Αγριάς Βόλου στα 1949. Η φωτογραφία είναι του Καλούση Τριαντάφυλλου. Όρθιοι από αριστερά: Γκουντουθάς Δημ. Αστ., Καλούσης Γιώργος, Κατσιούλας Αστέριος (οήμερα πολάρος αξιωματικός), Γκαμπούρας Αγραστός Αστ., Μανολούλης Ζαφείρης, Γκουνουκούλιας Αστέριος, Καθιστοί: Καλούσης Ιω. Αλέξ., Μπαπαλής Αθανάσιος και Ταπούγγος Ιωάννης Νίκ.

Η πείρα των γηρατειών και η τελειότερη πολιτεία

Όπως είναι γνωστό Σόλων, Βίας, Θαλής, Περίανδρος, Πίττακος, Κλεόβουλος και Χίλων ήταν οι επιπλάσιοι της Ελλάδας. Συζητώντας οι σοφοί μεταξύ των «ποια είναι η τελειότερη πολιτεία» οι σοφοί απάντησαν:

ΒΙΑΣ: «Τελειότερη πολιτεία είναι εκείνη όπου οι νόμοι δεν έχουν απόλλον ανάτοντες».

ΘΑΛΗΣ: «Η Πολιτεία εκείνη, της οποίας οι κάτοικοι δεν είναι ούτε πολύ πλούσιοι ούτε πολύ πτωχοί».

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ: «Η πολιτεία εκείνη όπου η αρετή τιμάται και η κακιά μισείται».

ΠΙΤΤΑΚΟΣ: «Η πολιτεία εκείνη όπου τα αξιώματα δίνονται πάντοτε στους εναρέτους και ποτέ στους κακούς».

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ: «Η πολιτεία εκείνη όπου οι πολίτες φοβούνται περισσότερο την κατηγορία παρά την τιμωρία».

ΧΙΛΩΝ: «Η πολιτεία εκείνη, όπου οι νόμοι τιμώνται περισσότερο από τους ρήτορες».

ΣΟΛΩΝ: «Η πολιτεία εκείνη όπου το αδίκημα προς όλη την πολιτεία».

Η γνώμη του Σόλωνος θεωρήθηκε σαν ορθότερη.

Όταν ο Πεισίστρατος ανέβηκε στην Ακρόπολη Αθηνών και έγινε τύραννος, ο Σόλων έδειξε μεγάλη αντίσταση στον Πεισίστρατο. Όταν πρώτησαν τον Σόλωνα πού σπρίζεται και έχει τέτοιο θάρρος να τα βάλει με τον Πεισίστρατο, απάντησε: «Στα γηρατεία».

· Για την παρουσίαση: Ιστορικός ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ταχ. Ουρ. 4269 – Αθήνα 10210

Η Μήταιος της Καντίγκους είχε πρόβατα στο χωριό. Ήταν πουλά αδέρφια κι προκοπτή δεν έκαμπαν. Γι' αυτό κι αυτός πήρι απόφαση να πάει ικετεύει στη Γιουρμανία για δλειά. Γιουρμανία άκουγε κι κατά πού έπιφτε δεν ήσερι. Μια λιγή κατά την Αθήνα, μια κατά τη Σαλονίκη και μια κατά του Νιπρί. Άνθρωπους αγράμματους κι άθγαλους ήταν.

Αφού έκανε ούλα τα χαρτιά κι αφού διαπιστώθηκε ότι ήταν κι θνοκόφρουνας μπήκι στου τρένου για τη Γιουρμανία. Μίτρι από τρεις μέρις έφτασε ικετεύει στη Γιουρμανία, μια κατά τη Σαλονίκη και μια κατά του Νιπρί. Άνθρωπους αγράμματους κι άθγαλους ήταν.

Κατιβαίνουντας από του τρένου σιάστιο. Τέτοια πουλιτεία δεν μοτά είχε δει. Θόλουσι του μυαλό τη ματά που ίθιππι.

Μι η πουλά μι τα λίγα πήγαν στου σπίτι της Κανάκ. Σι δυο μέρις επιστοι κι δλειά κι ούλα πήγιναν πουλό.

Σαν ήρθη η Κυριακή κι δε δουλιθή γύρ' σι μι τον έξαρφο του τον Κανάκ δλη την πόλη κι του βρόδες έκαστο να γράψει του πρώτου γράμμα στον χωριό. Εξέλου πρώτο φύγει τη πατέρας της είπε: «Κακουμούρη μ' μολις θα φτάσει να μας γράψεις πώς πηνάς κι πώς πήγης».

Κι έκαστο η Μήταιος κι έγραψει του πρώτου γράμμα. Κι το γράμμα ήταν κλαυτό κι στιναχούρημένου. Κι καθώς είχε πάει δύο τάξεις οκουλεύτιο δεν ήξερε να γράψει κι καλά κι δυσκούλευσαν πουλό. Κι αφού άρχιοντα να γράψει έτσι έγραψε:

«Σιναστοί μου γονείς κι αδιρφάκια μ' καλημέρα. Πρώτου, γιώ είμι καλά, το ίδιον επιθυμώ κι για σας. Έκανα τρεις μέρις ταξίδι κι δεν ήξερα πού πάνια. Ούλου ένινι λαλίες άκουγα κι κοντήμα να χαζέψουν. Όστουν να φτάσου ξυλωστήκα. Ιφτυχώς που πρίμινη η Κανάκ κι μι ταχτούποιρο. Ακόμα του μυαλό μ' δεν έστρουσι. Νομιζουν πως βρίσκουμι ακόμα στον χωριό κι ούλα μι φαίνονται σαν ίνουρους.

Στου δρόμου που έρχονται είχε κάτι λιβάδια πουλού τρανά. Ιδώ να ειχαμι τις προθυπόνιας θα ημασταν πασιάδις. Αστρία του λιγάνη του μέρους. Κι ιδώ έχουν λιβάδια κι παστρικά μέρη για πρόβατα.

Καλλιπετικότικα χωρατά και πασιάδια

Γράφει ο ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Ιδώ τα πρόβατα είνιν τρανά κι καλά ντουμουζλούκια. Στου ιργουστάσιου δουρίζουμι πουλό. Ήμαν βασιλίσσες κι κατάντησα χαμάλ's.

Ιδώ έχουν κι πουλά τρανά σπιτία. Ουραδύστιτα λιγανά. Χάντι του χάντρου από του μάτ' να τα κοιτάς.

Τα δικά μ' τα χαμπέρια αυτά είνιν. Δε θα γράψου πιλότηρα γιατί μ' επιστοι του πιράπονου τώρα. Ισεις στου χωριό το κάντι, έγινεν τουσαν τα πρόβατα; Η καραπτόσα είνιν γηρή; Η κάλισα μι τα μαρτζέλια διπλάρκα έκονι ή οχι;

Του σκ' λι η Γκιοσούλ ο φ' λάγει ντηπ ή θέλ' τταΐάκα. Του κουτάθι του μαυρουσκέφαλου μγάλουσι ντηπ ή έμεινι ζουμπτάς».

Πουλά κι διάφουρα έγραψε η Μήταιος, αλλά πουλύ λίγα από αυτά του τραβούσι η κακουμούρης στις φάμτηρικις. Πού πήγινι στου μαγούζι να ψουνιότι κι άλλο επιστοι απ' αυτά που χάλι. Μέχρι κι την κότα έκανι να καταλάβην ότι θέλη αγά.

Στους τέλους κλείνοντας το γράμμα λιγή: «Ιδώ μπαπτά κι μάλια κλείνουν. Δώστι χριτόματα σ' όλο του χωριό κι σι δόσους ρουτούν για μένα. Κανένα πού να μην φύνι στα ξένα. Έρχονται γιουρτές κι μαραζών' η ψυχούλα μ'. Στους άλλου γράμμα θα σας στελουν κι μια ιδιουμαδιά φουτουγράφια να μι

δείτι. Γειά σας κι να προυσέχιτι τώρα που ξιγιννούν τα πρόματα. Σας φιλώ όλους κι πιριμένου τα χαμπέρια απ' του χωριό».

Μολις πήραν του γράμμα στον χωριό, ήρθη η νουφαλός στη θεσσαλία. Ούτι η γειτουνιά μαζέψκι να δει τι γράφει η Μήταιος.

Του ίδιου κιολάς βρόδες η κυρά Κατίγκου που είχε μάθη δυο κλύντοις γράμματα, έκαται κι απάντησε στου Μήταιοιου:

«Αγαπημένου μας πιδί. Μι λαχτάρα πήραμι του πρώτου γράμμα σ'. Ιρείς απού υγεία είμαστι καλά, το αυτό επιμούσιο κι για σένα. Διάβασμι για μπας τα πιρνάς κι στιναχωρέφκαμι πουλύ. Σι γράφου ούτι απόψι που πήραμι του γράμμα. Εσπαισι του λαμπουγιάδη απ' τη λάμπτα κι δε γκαλιούριζου κι καλά να σι γράφουμι γράμμα συστημένου. Πιδί μ' ικετεύει να προσεξεις. Δεν θα έχεις τα λατάρα τα δικά μ'. Να ντυνιάσι καλά κι να βάζεις τη μαλλινή τη φανέλα που εβαλι μαζί σου.

Να προυσέχεις πιδί μ' μι σι πλανέψι καμιά παλιομαστόρ σα ικετεύεις. Τι σόι άνθρουστοι είνιν ικετεύει στη Γιουρμανία; Σε κουβιντάζ' ν, σι πάιρν' στου σπιτι καμιά Κυριακή, ή είνιν αγριάνθρουστοι;

Πρόσειτι πιδί μ' μη σι κλέψι κανένας του χαϊμάλι που σ' έδουκα. Κι άμα ρθει κανένας μι άδεια, στείλι στ' αδέρφια σ' κάνον πουλό κι κάνα ράδιον. Κι άμα πηλούσεις στείλι κι κάνα μάρκου για να προκίσουμι την αδιρφή σ'.

Μάθη πως αρραβουνιάσκι κι η Καλλίποτο του στεμπηρους κι η Νίκους τ' Αλοάθους κι πάρι τη στραβουκάνα της Κανιδίωνας. Τα πρόβατα είναι μια χαρά πιδί μ'. Η πατέρας πέρασι κι στιφάνια στα γκεισιά κι λανάρια στα σκ λιά...»

Ιδώ γιε μ' θα απουσώσου τ' ο αράδις γιατί σωθ' κι κι του πιτρέλιου κι μη τι να πάρουμι άλλου;

Σι φιλούμι ούλ' ένας προς ένας και εύκουμι αυτό του γράμμα να σι βρει γιρό. Θα δώσουσι πρόσθια στους ταχυδρόμους κι μήτα θα παίνουσι στην ικκλησιά ν' ανάφου κάντεκρι να σι φ' λάει πιδί μ'.

Γειά σου κι πριμένουμι αγλήγουρα να μας γράψεις.

Η Μάνα σου η Κατίγκου

Ενδιαφέρον από την 7η Εφορεία των Βυζαντινών

Αρχαιοτήτων

Συνέχεια από την 1η αρχαιολογική αξία.

Γι' αυτό καλούμε την Αρχαιολογική Υπηρεσία Λάρισας και όποιους άλλο αρμόδιο φορέα να έρθει και να επισκεψετε το χώρο κι επιτέλουν να έχουμε μια ασφή εικόνα του χώρου που κατοικούμε. Προς αυτή την κατεύθυνση ο σύλλογος θα κινηθεί την Ανοική, αφ' εναδίου να συντηρήσει οι αρχαίοι υπάρχει, αφ' επέρου δε να φέρει αρμόδιους για να αξιολύψουν την όλη θέση και αξία της Καλλιπένης.

Από τώρα δε ανακοινώνουμε, ότι θα συντηρήσουμε το γεφύρι στ' Αλανία και τη βρύση «Νυχτιάνων», εφ' όσον δεν ενδιφερθούν άλλοι αρμόδιοι φορείς.

Τελεώνοντας να πούμε και τα εξής:

Είναι δυστύχημα, που όταν γκρεμίστηκαν οι αιγαλοφρίδες της Αγίας Παρασκευής, ο Μορφωτικός δύλιες είναι

ιδρυθεί ακόμα ή αν είχε ιδρυθεί δεν πρέπει να είχε περισσότερο από 3 με 4 μηνες ώης.

Επίσης το έρμο του Ελληνικού Κράτους που μόνο για το ρουφέτι ενδιαφέρεται, θα έπρεπε να περιέλθει δηλητήριο την ελληνική υπαίθριο και να καταγράψει ότι, αειδόλογο αρχαίο υπάρχει. Διυτιάνων όμως άδιαφορία του αυτή και πολλές άλλες, αποδεικνύουν για πολλοστή φορά τη γύμνια που υπάρχει στην οργάνωση του.

Πέρασαν όμως πολλά χρόνια και πολλά έργα τέχνη καταστάθηκαν από την αιαφορία, την αρχαιοκαπηλία και φυσικά από την αιφορία της ελληνικής υπαίθρου.

Και πως κ. Προϊστάμενε της 7ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων να σας ειδοποιούσαμε τότε που καταστρέφονταν οι αιγαλοφρίδες της Αγίας Παρασκευής, όταν κανείς μας δεν ήξερε τι θησαυρό είχαμε και ενδιφερόμαστον για ένα κομμάτι ψωμού;

Τότε που το ελληνικό κράτος έπρεπε να οργανωθεί, να διαφύλαξε ότι ιερό είχε και να προχωρήσει σε δομές της κοινωνίας μας (δεν τις έκανε ποτέ για αποτελέσματα), αυτό προτιμούμε να φτιάχνει χωροφιλακές για τα «παραθύρα» για να σωθεί από τους επάρτους κουμουνιστές...

Όμως, έστω και τώρα, ποτέ δεν είναι αργά.

•••••
ΔΙΑΤΗΡΕΙΣΤΕ
ΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ
ΚΑΘΑΡΟΥΣ
ΕΙΝΑΙ ΠΟΑΙΤΙΣΜΟΣ
•••••

ΕΣΥ
έστειλες κάτι για να δημοσιευτεί
στην «ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ»;
Αν όχι, έστειλε τη βοήθειά σου ΤΩΡΑ
Η εφημερίδα μας καταγράφει την ΙΣΤΟΡΙΑ

ΔΑΠΕΔΑ —
ΜΟΚΕΤΕΣ —
ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΜΑΣΟΥΡΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΠΑΤΡΟΚΛΟΥ 8 — ΛΑΡΙΣΑ

ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Ο ψηλότερος Πύργος που κτίσθηκε πριν από την εποχή των πύργων τηλεοράστησεν ειναι ο πύργος του Αιγαίου στο Παρίσι. Σχεδιάστηκε από το μηχανικό Γουσταύο Αιφελ, που του έδωσε και το όνομά του. Αφορμή για το κτίσμα του αποτέλεσε η Διεθνής Έκθεση που έγινε στο Παρίσι το 1889. Το ύψος του ήταν 300 μ. και τώρα με την προσθήκη της κεραίας της πλεόνασε τα 320 μ. Η κατασκευή του χρειάστηκε περίπου 2,5 χρόνια και ζύγιζε 7.224 τόνους.

Το κόστος κατασκευής του έφτασε τα 7.800.000 γαλλικά φράγμα, τα οποία καλύφθηκαν από τον πρώτο χρόνο λειτουργίας του, από τους περιέργους επισκέπτες, που ήθελαν να δουν το θέαμα του Παρισίου από ψηλά. Τρία ασανσέρ που πάρινουν αυνολικά 200 ανθρώπους ανεβαίνονται στους επισκέπτες. Χρειάζονται μόλις 6 δευτερόλεπτα για να τους ανεβαίνουν στον 3ο όροφο που βρίσκεται σε ύψος 276 μ. Οι άλλοι δύο όροφοι βρίσκονται σε ύψος 57 μ. και 116 μ. πάνω από τη γη. Η έπιφανεια της βάσης φθάνει τα 15.000 τετραγωνικά μέτρα, ενώ της κορυφής 100 τετρ. μέτρα. Η πλευρά της βάσης της είναι 230 μ. κι είσαι κάπλιτο λίγο περισσότερο από 50 στρέμματα.

Στο εωτηρικό της (όπως και στις άλλες πυραμίδες) υπάρχει ένα περίπλοκα σύστημα διαδρόμων που οδηγεί στο θεάλαμο (νεκροθάλαμος) όπου έχουν εναποθέσει τη βασιλική ασφαλέγα. Έχει υπολογιστεί ότι με προσποτικό 4.000 απότομων, θα πρέπει να χρειάστηκαν 30 χρόνια για να μπουν στη σωστή τους θέση οι 2.300.000 πλάκες ασβεστολίθου, μέσους διάρους 2,5 τόνων καθεμία.

Όταν τελείωσε έφθανε τους 5.840.000 τόνους και καταλόμιζε όγκο 2.568.000 κυβικών μέτρων. Μια κοστολογική μελέτη που έγινε το 1974, για να βρεθεί πόσο θα κόστιζε τη χτισίμα της ίδιας πυραμίδης, υπέβαλε στην Αρχή της Εθνικής Αρχαιολογίας που έδωσε στην Αρχή της Εθνικής Αρχαιολογίας την ίδια πυραμίδη. Η πυραμίδη της Κεράση, που τελείωσε το 2.580 π.Χ. το αρχικό της ύψος ήταν 146,5 μέτρα, τώρα όμως με τις φθορές που έχει υποστεί είναι 10 μ. λιγότερο. Η πλευρά της βάσης της είναι 230 μ. κι είσαι κάπλιτο λίγο περισσότερο από 50 στρέμματα.

Στο εωτηρικό της (όπως και στις άλλες πυραμίδες) υπάρχει ένα περίπλοκα σύστημα διαδρόμων που οδηγεί στο θεάλαμο (νεκροθάλαμος) όπου έχουν εναποθέσει τη βασιλική ασφαλέγα. Έχει υπολογιστεί ότι με προσποτικό 4.000 απότομων, θα πρέπει να χρειάστηκαν 405 άντρες με συνολική διάπλανη 1,13 δισεκατομμυρίων δραχμών.

Χριστουγεννιάτικα και άλλες ειδήσεις

Πέρασαν στην ιστορία κι αυτά τα Χριστούγεννα. Ένας νέος χρόνος ήρθε και μαζί μια καινούρια δεκαετία. Τα φετινά Χριστούγεννα για την Καλλιπεύκη ήταν και πάλι χιονισμένα. Δηλαδή ιδανικά για όσους ονειρεύονται ακόμα Χριστούγεννα με χιόνια στο καμπαναριό.

Δυστυχώς όμως, πρώτη φορά το χωρίο μας ήταν αδειο από κοσμό. Και την αποσιδιά του κόσμου ήταν τόσο αισθητή, αφού μερικές φορές ούτε παρέα μπορούσε να βρείς να καθίσεις. Όλες οι γιορτές πέρασαν σαν τις καθημερινές.

Οι περισσότεροι Καλλιπεύκιώτες προτίμησαν να κάνουν Χριστούγεννα στις πόλεις, παίρνοντας μαζί τους και τους γονείς τους.

Κατά τα άλλα διοργανώθηκαν γλεντία σε σπίτια και καφενεία, ενώ οι χαροποίαχτες της Πρωτοχρονιάς ήταν μετρημένοι στα δάχτυλα των δύο χερών.

Πέρα όμως από αυτά, θα θέλαμε να ευχηθούμε σ' όλους τους Καλλιπεύκιώτες και σ' όλο τον κόσμο ο νέος χρόνος και η νέα δεκαετία που αρχίζουν να φέρουν περισσότερη υγεία και λιγότερο άγχος στον κόσμο.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

Πολύ λίγος κόσμος βρέθηκε φέτος να γιορτάσει τις γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου έτους στο χωρίο. Θέλεται ο καιρός, θέλεται οι υποχρεώσεις, πάντως κόσμος δεν ήρθε καθόλου.

Και μερικοί που τόλμησαν να έρθουν τα Χριστούγεννα, μόλις άρχισε να πέφτει χιόνι, εξαφανίστηκαν στην κυριολεξία. Άλλος έλεγε ότι κλείσει σε δρόμος. (Και ποτέ δεν έκλεισε πάνω από δύο μέρες σε μεγάλες μπόρες).

Άλλος έλεγε ότι αρρωστήσουν τα παιδιά του. Και άλλοι προβάλλουν διάφορες δικαιολογίες και έφυγαν.

Και όλους αυτούς τους Καλλιπεύκιώτες τους ωρά:

Μήπως ξέχασαν ότι γεννήθηκαν μέσα στα χιόνια; Μήπως σ' αυτό το σπίτι το φωτικό δε μεγάλωσαν; Τώρα τους λέιπουν τα καλορίφερ; Τόσο χρήμαρα έγιναν αστοί και ξέχασαν όλα τα άλλα; Τόσο τους άρεσε να κλείνονται στο διαμέρισμα όπου τους έφαγε το άγχος και ξέχασαν τους ανθρώπους; Ξέρουν τι θα πει γιορτή; Ξέρουν να διώξουν το άγχος έστω και για λίγο;

Φίλοι μου, για να «καταλάβετε» γιορτές, για να

διώξετε το άγχος, μην κλείνεστε μέσα στα ντουζόρια. Μια καλή παρέα, το αντάμωμα κάποιων φίλων σας είναι ικανά να σας κάνουν να αισθανθείτε τις γιορτές και να διώξετε το άγχος.

★ ★ ★

Το βράδυ της Πρωτοχρονιάς μόνο δύο παρέες με τρεις έπαιξαν χαρτιά και αυτές σε διαφορετικά μαγαζιά.

★ ★ ★

ΠΕΡΕΣΤΡΟΪΚΑ: Ετοι μπορούμε να πούμε αυτό που συμβαίνει ανάμεσα στην Καλλιπεύκη και την Καρύα. Και το λέμε αυτό, διότι εδώ και μερικά χρόνια ναι μεν η Καλλιπεύκη γλεντούσε στην Καρύα, αλλά γάμοι δεν γίνονταν. Όμως αυτός ο πάγος έσπασε και έτσι θλεπόμενη Καλλιπεύκη πάρισαν γυναίκες Καρυώτισσες, αφού έχουμε δύο πρόσφατα παραδείγματα.

★ ★ ★

Στην Κοινότητα εδώ και μερικά χρόνια όταν θρέχει ή χιονίζει συμβαίνει ένα θαύμα.

Από κάποιον τούχο αναβλύζει Αγιονέρι. Κι ενώ οι πηγές στέρεψαν, άρχισαν να βγάζουν νερό τα ντουζόρια. Αυτό θα πει ευσυνειδησία Έλληνα μάστορα.

Κύριε Πρόεδρε τι γίνεται; Θα σκεπαστεί αυτή τη Κοινότητα καμιά φορά; Αν όχι τουλάχιστον να εκμεταλλευτούμε το αγιονέρι που βγαίνει από το ντουζόρι. Γιατί δηλαδή, ο παπά - Αντώνης που έζησαν είναι και δίνει αγιονέρι από την τρύπα της Αγίας Παρασκευής;

Τι είπατε; Στην Αγία Παρασκευή δραγίστηκε ο νεός έρευνα, αλλά το έρευνα καλύτερα στην Αντράδα ο Τσίφτης, που έκανε εκεί επίτροπος.

★ ★ ★

Κι ενώ βρισκόμαστε στην καρδιά του χειμώνα και το χωρίο έχει αδειάσει από κόσμο, το νερό από το Χούχολο δεν φτάνει ακόμα για τις ανάγκες του χωριού.

Τα αποτελέσματα της ανομβρίας εδώ και χρόνια άρχισαν να φαίνονται και μάλιστα αισθητά. Ευτικώς όμως την άνοιξη θα έρθει το νερό από τα Χούχολα και ίσως έξιδμάσιμε. Ήδη όλα τα υλικά έχουν έρθει και το μόνο επόμενο για την έναρξη των έργων είναι ο χειμώνας.

★ ★ ★

Η Ελληνική Τηλεόραση σκιώνει με τα προγράμματα που δείχνει στις χρονιάρες μέρες.

Κάθε Πρωτοχρονιά και Πάσχα κάνει το παν να κλείσουμε τη τηλεόραση.

Μπας και νομίζουν ότι ο κόσμος όλος γλεντάει με τα μπαλέτα τους!...

Το πρόβλημα Αγροτικού Γιατρού

= Συνέχεια από την 1η σελίδα = Βαρύ χειμώνα στο γιατρός προεί να έρχεται και μια φορά το μήνα, εξαιτίας των καιρικών συνθηκών.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά τα αξιοπερίεργα, ερωτούμε όλους τους αρμόδιους φορείς: Νομάρχη, Δ/νστ. Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας και προϊστάμενο Κέντρου Υγείας Γόννων:

■ 1) Όταν λέτε κύριοι ότι θα βελτιωθεί η περιθώρη πώς το εννοείτε. Να έρχεται γιατρός μα ημέρα την εθδομάδα ή καθόλου;

Επιτέλους, πρέπει να ξέρουμε: Θα έχουμε γιατρό τουλάχιστον τη χειμερινή περίοδο:

■ 2) Όταν ζητούμε μόνιμο γιατρό τουλάχιστον για τη χειμερινή περίοδο, εσείς που μας γράφετε; Και πώς το ερμηνεύετε;

■ 3) Όταν εμείς ζητούμε να μείνουμε στον τόπο μας, γιατί ερμηνώνται με τον τρόπο σας την ύπατηθρο;

Μετά από αυτά τα ερωτήματα, καλείστε να πάρετε θέση και σεις και οι άφαντοι μετά τις εκλογές ΒΟΛΕΥΤΕΣ.

Επιτέλους, πρέπει να ξέρουμε: Θα έχουμε γιατρό τουλάχιστον τη χειμερινή περίοδο:

■ 4) Όταν ζητούμε να πάρετε κάποια θέση στην Καλλιπεύκη τουλάχιστον για τη μεταχείριση, ποιος θα σώσει έναν άνθρωπο όταν ο δρόμος θα κλείσει από τα χιόνια;

Κύριοι, ας συσταρευτούμε κάποιες. Η θα στελέψει γιατρό στην Καλλιπεύκη τουλάχιστον για το χειμώνα ή πάρτε και αυτούς που έχουμε μια φορά την εθδομάδα.

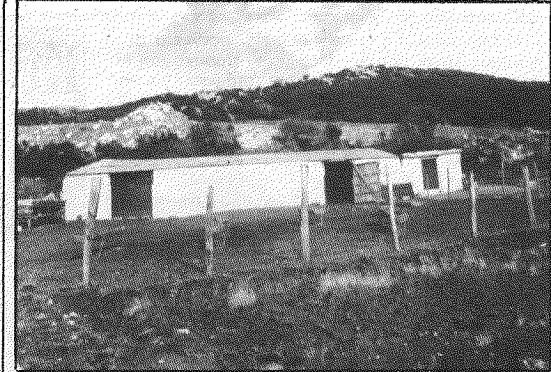
Η Κοινότητα επίσης να πιέσει προς αυτή την κατεύθυνση ούτως ώστε να έρθει γιατρός.

Βραβείο για δεύτερη φορά

Βραβεύτηκε για δεύτερη συνεχή χρονία από τον Κυνηγετικό Σύλλογο Λάρισας, σαν ο καλύτερος θηροφύλακας της περιοχής μας ο συγχωριανός μας Κώστας Σαλαμπάσης, με το συμβολικό ποσό των 20.000 δραχμών.

Ευχαριστήσιμοι

Η Κοινοτική Επιτροπή Παιδείας και το Δημοτικό Σχολείο Καλλιπεύκης ευχαριστούν θερμά τον Όμηλο Roray Larissas, για τη δωρεά μιας βιβλιοθηκής και σημαντικού αριθμού απαραίτητων εποπτικών μέσων διδασκαλίας.

Ο Στάθλος του Γιάννη Μαντά κατέχει ίσως την καλύτερη θέση. Μήπως και άλλοι κτηνοτρόφοι θα έπρεπε να μημηθούν το παράδειγμα του Γιάννη; Θα ήταν το καλύτερο.

Ο σταθλισμός των ζώων

Πολλές φορές λέμε, ότι θα ήταν καλύτερα για τους κτηνοτρόφους αν έφτιαχναν τα μαντριά τους και τις αποθήκες έξω από το χωρίο. Και αν όλα θέβαια λειτουργούσαν με σύστημα (νερό - φως κλπ.), θα διέκυρθαν πολλά και τους ίδιους αλλά και το χωρίο θα ήταν περισσότερο καθαρό.

Είναι κάμπτοσι που εκείνοι που έχουν τους στάθλους τους προς την πλευρά των Γόννων αλλά χωρίς σύστημα και γι' αυτό κουράζονται.

Την καλύτερη θέση ίσως την έχει ο στάθλος του Γιάννη Μαντά, που θρίκευται στη θέση «Καρέμες» δίπλα στη μεγάλη στροφή. Είναι πάνω στο δρόμο, ενώ έχει και το νερό κοντά. Αν υπήρχαν και αποθήκες μαζί με το ρεύμα, τότε θα ήταν το ιδανικότερο.

Και επειδή το ρεύμα περνάει από κοντά, ίσως κάθι θα μπορούσε να κάνει η Κοινότητα μαζί με τον Κτηνοτροφικό Σύλλογο, ώστε να πάει ρεύμα στους στάθλους αυτής της περιοχής.

Ορίστηκε νέα Εκκλησιαστική Επιτροπή

Με την ανατολή του νέου χρόνου, ανέλαβε καθήκοντα και νέα εκκλησιαστική επιτροπή, της οποίας η θητεία είναι τριετής. Οι νέοι επιτρόποι είναι οι Μασσύρας Νικόλαος (Γιάννης), Δούκας Κών/νος Δημ., Τσιπλές Κών/νος και Τσιούγγος Χρίστος Νικ.

Παράλληλα αποχώρησαν από όλη τη θητεία τους οι Μιχαήλας Γεώργιος, Παπαστερίγιος Θωμάς, Ντούρος Κών/νος και Παπανάννου Απόστολος.

Και εδώ πρέπει να τονίσουμε την προσφορά που έχουν οι αποχωρούντες επιτρόποι, στην πρώτη της θητείας τους. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι στα τρία τελευταία χρόνια, έγινε το αρμολός της εκκλησίας, περάστηκαν διάδομοι, περάστηκαν σύμμετοχοι πετροδελαίου και έγιναν διαφορετικοί άλλες εργασίες

πολλών εκατομμυρίων δραχμών. Αφού ευχαριστήσουμε τους αποχωρήσαντες επιτρόπους για το έργο που άφησαν πίσω τους και για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν, ευχόμαστε στην επιτροπή που μόλις ανέλαβε, καλή δύναμη και να συνεχίσουν το έργο των προκατόχων τους.

Τους λύκους έφερε στην πλατεία, τους οποίους περιεργάζονταν πολλοί Καλλιπεύκιώτες.

Ευχαριστήσιμοι

Το Δημοτικό Σχολείο Καλλιπεύκης ευχαριστεί τους Δασικό Σύλλογο, Μορφωτικό Σύλλογο και Αγροτικό Σύνισμό για την προσφορά πλούσιων χριστουγεννιάτικων δώρων στους μαθητές του.

Ο ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΥΧΕΤΑΙ στα μέλη του και σ' όλο τον κόσμο

ΠΡΟΟΔΟ - ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ για τον ερχομό του καινούριου χρόνου